

Saksframlegg

KOMPENSASJONSAVTALER FOR VANNRETTIGHETEN I LEIRSJØVASSDRAGET

Arkivsaksnr.: 11/24834

::: Sett inn innstillingen under denne linja

Forslag til vedtak:

1. Formannskapet ber Rådmannen si opp de kompenserende avtalene om leveranse av fri kraft til rettighetshaverne i Leirsjøvassdraget 2 år i forkant av ferdigstillelse av ny reservevannsløsning.
2. Formannskapet slutter seg til vurderingen om at Trondheim kommune ikke kompenserer rettighetshaverne ut over oppsigelsestiden.
3. Formannskapet ber Rådmannen som rette instans ivareta Trondheim kommune sine interesser i eventuelle rettslige oppgjør som følger av saken.

::: Sett inn innstillingen over denne linja

... Sett inn saksutredningen under denne linja

Saksutredning:

Rådmannen har tidligere, jf. bl.a. i møtet 21.2.2011, orientert Formannskapet om utviklingen i denne saken.

Trondheim kommune inngikk i 1915 en avtale med A/S Trondhjems Papir- & Papfabrik (TPP) om disponering av vannføringen i Leirelva. I tillegg til avtalen med TPP ble det i samme tidsrom inngått avtaler med andre grunneiere med næringsinteresse i vassdraget. Disse eiendommene ligger delvis nord for elveløpet, delvis sør for, og tilhørte den gang henholdsvis Strinda og Leinstrand kommuner.

Avtalene innebærer at rettighetshaverne får levert et årlig kvantum elektrisk kraft. Tidligere Trondheim energiverkverk forvaltet disse leveransene. Etter at Trondheim kommune solgte Trondheim energiverkverk til Statkraft, har Trondheim Energi /Statkraft fremdeles hatt hånd om og oppfylt avtalene. Trondheim kommune blir avregnet denne leveransen av kraft som belastes driften av vannverket. Den årlige kostnaden for avtalene er nå på ca 2 millioner kroner.

IndustriParken Eiendom AS (Industriparken) står i dag som eier av hjemlene knyttet til tidligere Trondhjems Pap- og Papirfabrikk AS (TPP). Nåværende eier kontaktet Trondheim kommune v/ Rådmannen våren 2009 og orienterte om ønsket om en innløsning av kraftleveransen mot et kontant oppgjør. Industriparken tilbød å få gjennomført av en verdivurdering av SINTEF.

Trondheim kommune tilbød på sin side å få gjort en vurdering av mulig framtidig utbygging av et minikraftverk i Buengfallet. Bakgrunnen for denne utredningen var at Rådmannen ønsket å få belyst alternativt anvendelse av vannet i Leirsjøvassdraget som underlag for en eventuell innløsning av avtalen fra 1915.

Industriparken inviterte i 2010 Trondheim kommune til å gjennomføre en modernisering av kraftleveranseavtalen av 1915 med tilleggsavtaler. Industriparken var da åpen på at formålet var å gjøre hele eller deler av kraftleveransen salgbar til tredjepart. Industriparken har i dag en produksjonsstruktur og et kraftforbruk som er vesentlig mindre enn det som ble forhandlet inn i de nevnte avtalene.

Trondheim kommune

Reelle forhandlinger mellom Industriparken og Trondheim kommune er ikke gjennomført. Trondheim kommune har besvart Industriparkens ulike utspill. Det har vært løpende dialog mellom partene. Trondheim kommune mottok 7.3.2011 et tilbud fra Industriparken om å løse ut avtalen på frivillig grunnlag. Trondheim kommune har også mottatt oppsigelse av tilleggskontrakt 2 datert 9. mai 1994 fra Industriparken. Denne avtalen kan sies opp ensidig fra begge parter. Videre har Trondheim kommune den 14. april 2011 mottatt varsel om søksmål fra Industriparken v/ advokat Øyvind Kraft. Søksmålet er en formell handlemåte der TPP vil prøve å få en fastsettelsesdom om hvordan hovedavtalen fra den 17. november 1915 skal gjelde, dvs. om uoppsigeligheten av avtalen kan stadfestes som rettslig.

Faktagrunnlaget:

1. Avtalene fra 1915 og dagens praksis og forbruk

Det var i utgangspunktet 4 rettighetshavere til den frikraften (erstatningen) som kom i stand da Trondheim kommune tok i bruk rettigheten til bruk av vannet i Leirsjøvassdraget til drikkevann i 1915. Kommunen forpliktet seg til å skaffe disse rettighetshaverne en avtalt mengde gratis elektrisk kraft i tråd med oversikten nedenfor.

Rettighetshaver	Frikraft, effekt målt i kW
AS Prøven (senere Lade Kraftselskap)	64 kW
Byaasen Kraftanlæg (senere Lade Kraftselskap)	250 kW
AS Trondhjems Pap- og Papirfabrikk	154,56 kW + 73,6 kW med egenandel på 5000,- kroner pr år
AS Ilens Uldvarefabrik (senere Vanvik)	75,07 kW

Rettighetshavernes avtaler har vært overførbare ved strukturelle endringer i de opprinnelige selskapene. Ilens Uldvarefabrik har gått inn, og deler av avtalen er overført til 5 private husstander som representerer tidligere eiere. Selskapene Prøven og Byaasen Kraftanlæg er også restrukturert. Lade kraftselskap er en eksisterende virksomhet som har fått tilført 2 av de opprinnelige avtalene. Her er imidlertid mindre andeler av avtalene blitt transportert til gårdsdrift på Flatåsen og 4 private husstander.

Trondheim energiverk hadde en tariffmessig opprydding på disse strømløseveransene i 1996.

Inntil 1996 hadde Trondheim kommune ved vannverket refundert Trondheim energiverk sine strømløseveranser til rettighetshaverne. Det ble kun betalt for fast årlig effekt på kroner 899,50 pr kW. I beregningene ble det lagt til grunn en brukstid på 3.750 timer pr år med full effekt. Totalt registrert effekt er på 532,13 kW. Tilleggsavtale 1 hos TPP er ikke med i dette grunnlaget ettersom det var en egenandel på den effekten. Dette grunnlaget viser en energipris i 1996 på 24 øre pr kWh.

Slik målerne er satt opp pr dato hos rettighetshaverne, måles forbruk pr time. Timeforbruk innenfor effektgrensen belastes Trondheim kommune. Timeforbruk ut over effektgrensen belastes rettighetshaver. Pr dato disponerer TPP 228 kW, Lade kraftselskap 306 kW, Vanvik 22kW og Flatåsen gård, Nervik 5 kW. Dette avviker noe i forhold til de opprinnelige avtalene. Avvikene har oppstått gjennom transporten av avtalene.

Trondheim kommune

2. Avtalen med TPP

Avtalen med TPP foreligger i original form fra 1915. Avtalen med TPP regulerer følgende 13 forhold:

- 1) Bruken av alt vann i nedbørsfeltet med unntak av minimum på 15 liter /sekund nedenfor inntaksdammen på Buenget
- 2) Fritak for krav om forurensning fra fabrikk som følge av lav vannføring nedenfor fabrikk
- 3) Fabrikkens rett til å bruke det vannet som renner forbi inntaksdammen når 15 liter pr sekund overskrides, (vann Trondheim kommune ikke bruker).
- 4) Kompensasjon i form av elektrisk effekt som stilles til rådighet for fabrikk, 210 HK svarende til ca 154 KW. 220 volt.
- 5) Transformatorhuset på fabrikk
- 6) Leveranse av tilleggseffekt 100HK eller 73 KW mot betaling fra selskapet
- 7) Oppstarten av leveransene 1915-17
- 8) Stolper og ledninger på selskapets eiendom
- 9) Effekt stilt til rådighet på andre adresser, selskapets forpliktelser
- 10) Tekniske krav til spenning (sinus)
- 11) Uttak av effekt utover basis og tillegg som omtalt foran, selskapets betaling.
- 12) Kommunens ansvarsfrihet ved strømbrudd
- 13) Salg av selskapets eiendom, helt eller delt, transport av avtalen relativ andel.

Avtalen med TPP er en tinglyst heftelse på Gnr/Bnr 101/3. I etterkant av at avtalen ble inngått, ble det gjort ekspropriasjonsforretninger der Trondheim kommune ervervet grunn rundt Leirsjøen, Skjelbreia og Kvistingen samt langs elva på nedsiden av Leirsjøen. Eiendommene er vist i eget bilag til saken. Det var en lang rekke av grunneiere i tillegg til TPP involvert i disse eiendomsforretningene. Grunnboka fra tidligere Strindheim og Leinstrand kommuner gir ingen indikasjoner om at det er sammenheng mellom retten til å disponere over vannet i nedbørsfeltet og de nevnte eiendomsforretningene. Eiendomsoverdragelsene er alle knyttet til strandsoner i Leirsjøen og Skjelbreia, mens tinglyste rettigheter til vannet er knyttet til eiendommer nedenfor Leirsjødammen, herunder TPP sine parseller.

Punkt 4) i avtalen med TPP, jf. over, har hele tiden vært forvaltet av Trondheim Elektrisitetsverk / Trondheim energiverk på vegne av Trondheim kommune. Korrespondanse og regnskap ble ivaretatt av forvalter. Årlig avregning ble foretatt internt så lenge Trondheim kommune eide E-verket. Etter salget av E-verket har Trondheim energi / Statkraft viderefakturert Trondheim kommune for kraftforbruket og nettleien. Trondheim energiverk har også tatt seg av avregningen av Industriparkens egenandel i forhold til tilleggsavtalen.

For avtalen med TPP har Trondheim kommune fra 2004 til 2008 årlig blitt fakturert fra 528.000 kroner opp til 856.000 kroner for kraftleveranse og nettleie til Industriparkens målepunkt. Forbruket ved fabrikk har de senere årene vært nedadgående slik at avtalen ikke brukes fullt ut. I 2008 betalte Trondheim kommune for 1.626.318kWh av Industriparken sitt kraftforbruk, Industriparken betalte selv for 649.679 kWh og ubenyttet kraft i forhold til full utnyttelse av kontrakten var på 372.714 kWh.

3. SINTEF-utredningen om verdsetting av kraftkontrakten, mai 2009

Rapporten konkluderer på nåverdien av hovedkontrakten fra 1915 med tilleggskontrakt 1. Beregnet kraftmengde er basert på et jevnt effektuttak over hele året på 273,6 kW tilsvarende 310 Hk slik kontraktene fastsetter. Det årlige energiuttaket blir da på 2.397 MWh.

Trondheim kommune

Rapporten konkluderer med at nåverdien av kontrakten pr mai 2009, konservativt estimat, er på 35 millioner kroner. Nåverdien av energimengden er da på 16 millioner kroner, men denne posten knytter det seg stor usikkerhet til. En beregnet øvre pris er 38 millioner kroner. Videre har nettleien en nåverdi på 7,5 millioner kroner. Den er beregnet etter Trondheim Energi sin tariff i 2009 med regulering iht. konsumprisindeksen. Enova-avgiften er forutsatt uendret og utgjør 1 million kroner, forbruksavgiften uendret utgjør 3,7 millioner kroner og moms utgjør 7 millioner kroner.

4. Gauldal Consult-utredningen

Primo oktober 2010 fikk Trondheim kommune rapporten fra Gauldal Consult om bygging av minikraftverk i Buengfallet. Utredningen viser at kraftverket ved en årsproduksjon på 389 MWh, til en netto pris på 400 kr pr MWh, gir en avkastning på ca 260.000 kr pr år gitt 30 års avskrivning på investeringen, drift og vedlikehold. Det er pr dato i grenselandet til anbefaling for utbygging. Denne beregningen bygger på at kraftproduksjonen bare bruker det vannet som til enhver tid renner over i Leirsjøen og tilføres vassdraget nedenfor Leirsjødammen.

Dersom en kraftutbygger får anledning til å benytte den fastsatte reguleringshøyden på 2,5 meter i Leirsjøen, for å jevne ut vannmengden i elva slik at antall produksjonstimer øker, kan produksjonen øke til 475 MWh pr år. Da vil kraftverket gi et årlig overskudd på 50.000 kroner med en kraftpris på 300 kroner pr MWh.

Total investeringskost er beregnet til 2,1 mill kr. Begge estimatene som angitt ovenfor er basert på 100 % lånefinansiering til en rente på 5,8 %. Rørtrasé ligger i estimatet med kroner 280.000 som kan samkjøres med vegutbyggingen i Forsøket. Det er ikke inkludert noen overdragelsessum for retten til å bruke vannet Leirelva til kraftproduksjonen. Det er tatt hensyn til minstevannsføring etter dagens krav i forhold til gyting i elva nedenfor kraftstasjonen. Det er ikke tatt med muligheten for også å produsere kraft i en turbin montert i eksisterende hovedvannrør fra Leirsjødammen ned til hovedvannledningen ved Leirbrua.

En Kraftutbygging i elva, basert på eksisterende inntaksdam i Forsøket, faller i kategorien laveste risiko, og utbyggingen kan skje uten konsesjonsbehandling fra NVE.

Vurderinger:

1. Rådmannens vurderinger

Rådmannens egne vurderinger er gjort løpende gjennom hele perioden saken har vært aktuell, og disse vurderingene er meddelt Industriparken i brevs form. Rådmannen har meddelt en avventende holdning ettersom det er en del år til reservevannskilden Leirsjøen kan avvikles og erstattes av Benna. Rådmannen ønsker primært å se avtalen i sammenheng med Benna-utbyggingen og eventuelt nytt skjønn der.

Rådmannen har gitt uttrykk for at engangsbeløpet som skal avløse strømleveransen til TPP er urimelig høyt. Dersom alle rettighetshaverne skal behandles likt og i henhold til beregningen fra SINTEF, innebærer det en indikativ utløsningspris totalt på 70-100 millioner kroner. SINTEF og Industriparken legger til grunn 8.760 timer pr år med fullt effektuttak. Det framgår av Trondheim energiverk sine beregninger av kilowattpris i 1996 at full effekt anvendes i 3.750 timer pr år. Rådmannen vurderer det derfor slik at rettighetshaver tolker det gamle kontraktsregimet slik at det er dårlig samsvar mellom gammelt og nytt tariffsystem etter innføring av kraftprising i stedet for tidligere effektprising.

Trondheim kommune

Rådmannen er også gjort kjent med en kraftkontrakt i Orkla-gruppen som faktisk har vært omsatt de senere årene. Prisen på denne kontrakten var ca halvparten av den verdien som SINTEF har beregnet for TPP avtalen.

Rådmannen har i lys av utredningen fra Gauldal Consult også funnet at det er et oppsiktsvekkende avvik mellom den frikraften som selskapene ble tilkjent i 1915 og den faktiske kraftproduksjonen som vassdraget kan levere med dagens teknologi. Dersom en legger 3750 timer pr år (Trondheim Energiverk) til grunn for effektuttaket for alle 4 rettighetshavere, utgjør det ca 2.000 MWh på årsbasis. Det er litt i overkant av 4 ganger den kraften som Buengfallet kan produsere med dagens teknologi og bruk av regulerings høyden i Leirsjøen. Dersom en legger TPP og SINTEF sine beregninger til grunn, med effektuttaket basert på 8.760 timer pr år, utgjør det en samlet kraftmengde på 4.660 MWh pr år. Det er nesten 10 ganger så mye som vassdraget kan produsere med dagens teknologi. Summen av de 4 kompensasjonsavtalene fra 1915 har derfor vært særdeles fordelaktig for rettighetshaverne.

Rådmannen legger til grunn for sin vurdering at for 2 av rettighetshaverne kan vannet også ha hatt verdi i produksjonsprosesser. Det gjelder TPP og Ilens Uldvarefabrikk. Disse produksjonsanleggene, som gjorde bruk av vann, er tilkjent erstatningen i hele sin levetid, og produksjonen er enten helt avviklet eller erstattet av annen industriell virksomhet der vann ikke er en råvare.

Når det gjelder Industriparken sin forespørsel og forslag til fornyelse av den snart 100 år gamle kontakten, så har Rådmannen avvist dette med bakgrunn i at både Industriparken og Trondheim kommune sine primære interesser er å terminere kontrakten. En fornyelse av kontrakten vil bare være en tilrettelegging for at kraftavtalen kan gjøres omsettelig til tredje part. Rådmannen vurderer dette som mindre ønskelig enn terminering av avtalen.

Det varslet Rådmannen har mottatt, om søksmål knyttet til en mulig stadfestelsesdom for kontraktens forståelse, har brakt inn uklarheter om eiendomsoverdragelser i Leirsjøvassdraget knyttet til avtalen av 1915 om vannrettighetene. Rådmannen vurderer det slik at det ikke er dokumentert sammenheng mellom avtalen om vannrettighetene og ekspropriasjonsforretningene rundt Leirsjøvassdraget i 1916-18.

2. Juridiske vurderinger

2.1: Advokatfirmaet Thommessen har bistått Trondheim kommune i vurderingen av hvorledes kontrakten med TPP skal tolkes når det gjelder avslutning av avtaleforholdet. Thommessen bygger i sin vurdering på at avtaleforholdet om vannrettigheten fra 1915 er en tidsbegrenset leieavtale. Advokatfirmaet Thommessen har også gjennomgått vurderingene fra Advokat Bjerknes Wahl-Larsen (henholdvis 29. mars og 14. april 2011) som legger til grunn at rettigheten er å forstå som et salg.

Tilleggsavtalen inngått i 1994 har 1 måned gjensidig oppsigelse. I tilleggssavtalen inngått i oktober 1953 er det tatt inn en gjensidig oppsigelsesklausul. Den fastslår at ”endringen i forhold til kontrakt av 17/11 1915 gjøres gjeldende inntil videre og kan av hver av partene oppsies med 2 års varsel.

Hovedavtalen regulerer ikke oppsigelsesadgangen. Hovedavtalen er et løpende tidsubestemt avtaleforhold uten bestemmelser om at forpliktelsene kan / skal opphøre på noe tidspunkt. Det er imidlertid en hovedregel i løpende tidsubestemte kontraktsforhold at kontraktspraksis er gjensidig oppsigelsesrett. Det er både rimelig og vanlig å bruke innfortolkningen av oppsigelsesadgang i slike kontraktsforhold der kontrakten er ”taus” om opphør. Det at avtalen er løpende og tidsubestemt medfører en usikkerhet i forbindelse med oppsigelse som partene må være inneforstått med. Hovedavtalen ligger åpen for at hovedregelen om oppsigelsesadgang gjelder. Så lenge kommunen bruker vannet til drikkevann, kan ikke

Trondheim kommune

TPP bruke vannet i sin egen produksjon. Hovedavtalen fastslår at TPP kan bruke vannet igjen når kommunen ikke benytter det. Vurderingen til Thommessen inntolker derfor oppsigelsesadgang med 2 års oppsigelsesfrist for hovedavtalen fra 1915.

2.2: Advokatfirmaet Bjerknes Wahl-Larsen har bistått Industriparken i spørsmålet om frivillig innløsning av hovedavtalen og eventuelt overdragelse av rettighetshavers frikraft (erstatning) til tredje part dersom kommunen ikke ønsker å innløse avtalen. Hovedavtalen regulerer retten til overdragelse av rettighetshavers frikraft sammen med en tilsvarende andel av TPP sin eiendom som eventuelt overdras til tredje part.

Både Industriparken og Bjerknes Wahl-Larsen utdyper behovet for å modernisere kontrakten for å tilrettelegge for Industriparkens ENØK-planer. Behovet for å gjøre kontrakten salgbar til tredje part er også vektlagt. Industriparken og Bjerknes Wahl-Larsen bestrider at avtalen av 1915 er oppsigelig. Det at kontrakten ikke har beskrivelse av verken varighet eller har oppsigelsesklausul, fortolkes av Bjerknes Wahl-Larsen som at avtalen er uoppsigelig og stedsevarig. TPP sin kontraktsmessige ytelse ble oppfylt i 1915. Kommunenes ytelse er derimot avtalt å være stedsevarig. Når TPP har levert sin ytelse, kan ikke kommunen si opp avtalen selv om kommunen velger å ikke lengre bruke vassdraget til vannforsyning ifølge advokatfirmaet Bjerknes Wahl-Larsen.

Bjerknes Wahl-Larsen har i notat av 14. april 2011 antydnet at det til avtalen om vannrettigheten av 1915 var knyttet tinglyste eiendomsoverdragelser til Trondheim kommune fra TPP. Trondheim kommune ba i eget brev om å få utdypet hvilke eiendomsoverdragelser dette gjaldt. Bjerknes Wahl-Larsen svarer på vegne av TPP at det pr dato er Trondheim kommune som er kjent med hvilke eiendommer kommunen eier i Leirsjøvassdraget og hvorledes disse er ervervet.

2.3: Advokatfirmaet Wiersholm har også bistått Trondheim kommune med en juridisk vurdering hvilke faktiske betingelser rundt de avtalte ytelser som må være tilstede for at en ensidig oppsigelse kan ha rettslig hold. Videre har Wiersholm vurdert forhold som påvirker den økonomiske erstatningen som kan legges til grunn for en avtale om innløsning. Advokatfirmaet Wiersholm har ikke tatt stilling til om avtalen er en leieavtale eller en salgsavtale av vannrettigheten.

Når det gjelder spørsmålet om terminering, ble dette gjort med utgangspunkt i ”læren om bristende forutsetninger”. Fire forhold bør være tilstede for bortfall eller endring av avtalen. Den bestemte forutsetning om at avtalen bare gjaldt for bruk av vannet til drikkevann, er oppfylt. Videre var forutsetningen for avtalen motiverende for Trondheim kommune som kontraktspart (kausalitetsvilkåret). Avtalen innfrir også synbarhetskravet som innebærer at TPP måtte være klar over at Trondheim kommune forutsatte at vannet skulle brukes bare til vannforsyning. Det fjerde kravet er at forutsetningsbristen må anses som relevant. Her er ikke den juridiske vurderingen entydig. Det kan med rette hevdes at det er urimelig at Trondheim kommune skal fortsette å kompensere TPP når kommunen i realiteten ikke bruker vannet. Men kommunen burde ha skjønt at det for framtiden kunne bli aktuelt med en alternativ vannkilde. Det kan stilles spørsmål ved om opphøret av Leirsjøen som drikkevannskilde er et resultat av pålagte regulativer eller et egeninitiert valg fra kommunens side. Avtalen ekskluderer ikke at kommunen i framtiden kan gjøre alternativ bruk av vannet til for eksempel kraftproduksjon. Det gjør at byrden med å besitte vannrettigheten ikke er utilbørlig stor. Det er derfor usikkert om bristende forutsetninger er til stede.

Når det gjelder spørsmålet om innløsning så kan ingen av partene kreve det ensidig. Innløsning må derfor bli en framforhandlet løsning. Innløsning kan også fremstå gjennom et kontraktsbrudd. Uansett årsak så vil det ligge kommersiell vurdering til grunn for erstatningsutmålingen eller den forhandlede innløsningen.

Trondheim kommune

Herunder vil alternativ bruk av vannet måtte vurderes. Framforhandlet verdi av framtidig kraftproduksjon blir et kjernesporsmål knyttet til erstatningen eller innløsningsprisen.

Rådmannens konklusjon:

Rådmannen er av den oppfatning at de juridiske vurderingene og de tekniske beregningene danner et tilstrekkelig grunnlag for Trondheim kommune sin posisjon i denne saken.

Rådmannen ønsker å terminere kontraktsforholdene om frikraft som kompensasjon for disponering av vannet i Leirelva straks Leirsjøen som reservevannskilde blir avløst av Benna. Det innebærer at kommunen varsler oppsigelse av avtalene om leveranse av frikraft til alle rettighetshaverne minst 2 år før Benna blir ferdigstilt.

Når oppsigelsen trer i kraft vil samtidig kommunens tinglyste rettigheter på rettighetshavernes eiendommer bli slettet.

En oppsigelse av avtalene vil isolert sett medføre reduserte årlige kostnader for Trondheim kommune tilsvarende om lag 2 millioner kroner, noe som vil måtte motsvares av tilsvarende reduksjon i vanngebyrene.

Rådmannen ser ikke bort fra at Industriparken eventuelt sammen med de øvrige rettighetshaverne, vil bestride oppsigelsene og prøve denne rettlig. Det er en prosessrisiko knyttet til ensidig oppsigelse av avtalene med rettighetshaverne.

Dersom det skulle bli aktuelt vil rådmannen måtte legge en finansiell vurdering til grunn for hvor det erstatningsmessige innslagspunktet skal være for å innlede en eventuell forhandling om en innløsning av avtalen av 1915. Industriparkens tilbud om at Trondheim kommune kan innløse deres avtale for 30 millioner kroner, er etter rådmannens vurdering en urimelig høy pris som da ville blitt belastet kommunens innbyggere gjennom økte vanngebyrer.

Rådmannen i Trondheim, 23.5.11

Carl-Jakob Midttun
kommunaldirektør

Birger Elvestad
rådgiver

Elektronisk dokumentert godkjenning uten underskrift

Vedlegg:

- 1) Kartskisse over eiendommer rund Leirsjøen og Skjelbreia som ble overdratt til Trondheim kommune ved ekspropriasjonsforretningene i 1916.
Eiendommer langs Leirelva som er rettighetshavere knyttet til overdratte vannrettigheter.
- 2) SINTEF rapport F11776 om verdsetting av kraftkontrakten datert 1915 med tilleggsavtaler
- 3) Gauldal Consult A/S: Vurdering av minikraftverk i Buengfallet
- 4) Advokatfirmaet Thommessen: Vurdering av avtaleforholdet mellom TPP og Trondheim kommune
- 5) Bjerknes Wahl-Larsen: Kraftleveringsavtale mellom Trondheim kommune og TPP

Trondheim kommune

- 6) Advokatfirmaet Wiersholm: Om terminering av avtaleforhold om vannrettigheter
- 7) Korrespondanse mellom Trondheim kommune og Industriparken / Advokatfirmaet Bjerknes Wahl-Larsen

... Sett inn saksutredningen over denne linja